

Udskriftsdato: tirsdag den 23. juni 2026

BEK nr 816 af 25/06/2013 (Gældende)

Bekendtgørelse om forkyndelse

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2013-4000-0044

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1810 af 09/09/2021

Bekendtgørelse om forkyndelse

I medfør af § 58, stk. 6, og § 165, stk. 1, 1. pkt., i retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 24. oktober 2012, som ændret ved lov nr. 1242 af 18. december 2012, fastsættes:

Fælles bestemmelser

§ 1. Retterne kan iværksætte forkyndelse på de måder, der er angivet i retsplejelovens § 155.

§ 2. Andre myndigheder end retterne kan iværksætte brevforkyndelse og postforkyndelse uden rettens medvirken.

Stk. 2. Myndigheder som nævnt i stk. 1 kan endvidere iværksætte stævningsmandsforkyndelse og telefonforkyndelse uden rettens medvirken, hvis der hos myndighederne er ansatte, der i medfør af retsplejelovens § 58, stk. 2-5, kan foretage eller er beskikkede til at foretage disse former for forkyndelse.

Stk. 3. Myndighederne som nævnt i stk. 1 kan sende anmodninger om stævningsmandsforkyndelse og telefonforkyndelse direkte til stævningsemænd, hvis de pågældende stævningsemænd er beskikkede til at foretage disse former for forkyndelse, jf. retsplejelovens § 57, stk. 1, 1. pkt.

§ 3. Private klage- eller ankenævn, der er godkendt af erhvervs- og vækstministeren, kan iværksætte brevforkyndelse og postforkyndelse uden rettens medvirken.

Stk. 2. Andre private kan uden rettens medvirken alene iværksætte brevforkyndelse.

§ 4. Ønskes rettens medvirken til forkyndelse, sendes anmodning herom til retten.

Stk. 2. Retten bestemmer, på hvilken måde forkyndelsen skal søges foretaget, jf. retsplejelovens § 155.

Stk. 3. Medmindre retten træffer anden bestemmelse, skal den, der ønsker rettens medvirken til forkyndelse, ud over den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag vedlægge to genparter og en kuvert for hver person, der skal ske forkyndelse for.

§ 5. Forkyndelse skal foretages hensynsfuldt og diskret. Det skal tilsikres, at uvedkommende ikke bliver bekendt med indholdet af den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag.

§ 6. Ved forkyndelse af en fældende straffedom skal der vedlægges en trykt ankevejledning.

§ 7. Ved forkyndelse af en indkaldelse til et vidne til at møde i retten skal vidnet oplyses om, at den pågældende har krav på vidne- og rejsegodtgørelse forskudsvis, og om, hvortil den pågældende kan rette henvendelse herom.

§ 8. Når forkyndelse foretages efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (forkyndelsesforordningen), jf. retsplejelovens § 159 a, skal adressaten under anvendelse af formularen i bilag II til forordningen underrettes om, at den pågældende i forbindelse med forkyndelsen eller ved at returnere dokumentet senest en uge efter kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et sprog, som den pågældende forstår, eller modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted.

Brevforkyndelse

§ 9. Ved brevforkyndelse vedlægges en frankeret svarkuvert, når fremsendelse af den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag sker pr. post.

Postforkyndelse

§ 10. Ved postforkyndelse skal den kuvert, i hvilken genparten af den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag overgives til postafsendelse, tydelig være påtegnet ordet »postforkyndelse«. Der skal endvidere vedlægges en blanket om postforkyndelse i udfyldt stand.

Stævningsmandsforkyndelse

§ 11. Anmodninger om stævningsmandsforkyndelse skal efterkommes snarest muligt, efter at stævningsmanden har modtaget anmodningen.

§ 12. Stævningsmanden er forpligtet til at foretage forkyndelse i det område, hvor den pågældende er beskikket. Når stævningsmanden anmodes derom af en ret, politiet eller af en anden offentlig myndighed, skal den pågældende dog også foretage forkyndelse uden for dette område.

§ 13. Forkyndelse, som sker på den pågældendes bopæl eller sædvanlige opholdssted, skal så vidt muligt foregå mellem kl. 7 og kl. 22.

§ 14. Over for patienter på hospitaler bør forkyndelse kun ske efter indhentet samtykke fra hospitalet.

§ 15. Når forkyndelse i medfør af retsplejelovens § 157, stk. 1, nr. 2, eller § 157 a, stk. 2, nr. 2 og 4, sker for andre end den pågældende selv, gør stævningsmanden den, der sker forkyndelse for, opmærksom på, at uberettiget nægtelse af at modtage forkyndelsen eller undladelse af at overlevere det modtagne til rette vedkommende i tilfælde, hvor dette kan ske uden væsentlig udgift eller besvær, kan bevirke, at den, der sker forkyndelse for, pådrager sig erstatningsansvar for omkostninger, der er en følge af nægtelsen eller undladelsen.

Stk. 2. Hvis det ikke er muligt at foretage forkyndelse efter reglerne i §§ 157 og 157 a, skal stævningsmanden ved at forhøre sig på stedet, ved henvendelse til den, der har anmodet om forkyndelse, eller den, der har anmodet om rettens medvirken til forkyndelse, eller på anden måde søge at indhente sådanne oplysninger, at forkyndelse kan foretages.

Stk. 3. Viser de fremkomne oplysninger, jf. stk. 2, at den pågældende er flyttet til et sted, hvor stævningsmanden ikke skal foretage forkyndelse, tilbagesender stævningsmanden sagen med oplysninger herom til den myndighed, der har anmodet om forkyndelse.

§ 16. Sker forkyndelse ikke over for vedkommende personlig, overgives genpart af den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag i lukket kuvert, der tydeligt påføres navn og adresse på vedkommende samt oplysning om, hvornår og over for hvem forkyndelse er sket.

Stk. 2. Ved forkyndelse efter retsplejelovens § 157, stk. 1, nr. 2, litra b, overgives endvidere en frankeret svarkuvert til den, der sker forkyndelse over for, med henblik på, at den pågældende returnerer svarkuverten, når meddelelsen er overbragt til den person, meddelelsen angår. Forkyndelsen anses for sket den dag, meddelelsen anføres at være overbragt.

Stk. 3. Stævningsmanden tilbagesender snarest sagen til den, der har anmodet om forkyndelse, eller den, der har anmodet om rettens medvirken til forkyndelse.

§ 17. Hvis domfældte i forbindelse med forkyndelse af en fældende straffedom tilkendegiver, at den pågældende ønsker at anke dommen, skal stævningsmanden anføre dette i forkyndelsespåtegningen.

§ 18. Reglerne i §§ 13-17 finder tilsvarende anvendelse, når polititjenestemænd, sognefogeder og personer, der er beskikkede efter retsplejelovens § 58, stk. 1, 3 eller 4, foretager stævningsmandsforkyndelse.

Telefonforkyndelse

§ 19. Ved telefonforkyndelse finder §§ 11-13 og 16, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Telefonforkyndelse af fældende straffedomme bør kun ske under særlige omstændigheder. Den, der foretager forkyndelsen, skal oplæse den trykte ankevejledning, jf. § 6, i sin helhed for domfæld-

te. Hvis domfældte i forbindelse med forkyndelse af en fældende straffedom tilkendegiver, at den pågældende ønsker at anke dommen, skal den, der foretager forkyndelsen, anføre dette i forkyndelsepåtegningen.

§ 20. Den, der foretager forkyndelsen, kan rette telefonisk henvendelse til arbejdsstedet og anmode om at tale med den pågældende. Den, der foretager forkyndelsen, må dog ikke oplyse over for arbejdsstedet, hvad henvendelsen angår.

§ 21. Den pågældende kan kræve at få den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag læst op telefonisk i sin helhed. Den, der foretager forkyndelsen, skal vejlede den pågældende om adgangen hertil.

§ 22. I forbindelse med forkyndelsen udarbejder den, der foretager forkyndelsen, en forkyndelsepåtegning, hvoraf skal fremgå følgende:

- 1) dato og klokkeslæt for forkyndelsen,
- 2) telefonnummeret, som den pågældende er truffet på,
- 3) om personen vedkendte sig at være den person, der skulle ske forkyndelse for,
- 4) på hvilken måde den, der foretager forkyndelsen, har foretaget kontrol af den pågældendes identitet,
- 5) om den pågældende må antages at have forstået telefonsamtalen,
- 6) om den pågældende er vejledt om adgangen til at få den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag læst op i sin helhed, og om oplæsning er sket, jf. § 21,
- 7) om den, der foretager forkyndelsen, har meddelt den pågældende, at meddelelsen med eventuelle bilag er eller vil blive sendt til pågældende,
- 8) hvilken adresse, der er eller skal ske fremsendelse til,
- 9) om den, der foretager forkyndelsen, har oplyst den pågældende om, at den pågældendes modtagelse af meddelelsen med eventuelle bilag ikke er en betingelse for at anse forkyndelse for sket, og om, hvortil henvendelse kan rettes, hvis dokumentet ikke kommer frem,
- 10) om den pågældende har meddelt, at meddelelsen med eventuelle bilag vil blive afhentet, og
- 11) om den, der foretager forkyndelsen, har oplyst den pågældende om eventuel udeblivelsesvirkning.

Afsluttende bestemmelser

§ 23. Kan en forkyndelse ikke foretages på grundlag af de foreliggende oplysninger om den pågældendes adresse, opholdssted, arbejdssted eller telefonnummer, og kan nye oplysninger ikke tilvejebringes ved henvendelse til folkeregisteret, til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste eller på anden måde, skal politiet efter anmodning yde bistand til fremskaffelse af sådanne oplysninger. Anmodning herom rettes til den politikreds, hvor den pågældende efter det foreliggende må formodes at bo eller opholde sig, eller hvor den pågældende sidst har boet eller opholdt sig.

Stk. 2. Såfremt forkyndelse ikke har kunnet foretages, og det må antages, at fortsatte forkyndelsesbestræbelser vil være forgæves, kan sagen sendes til politikredsen med anmodning om bistand til forkyndelse. Oplysninger om, på hvilken måde forkyndelse er forsøgt foretaget, medsendes.

Stk. 3. Politiet tilbagesender sagen til den, der har anmodet om bistand til forkyndelse, snarest efter, at forkyndelsen er gennemført, tre måneder efter, at politiet har modtaget sagen, eller efter nærmere aftale.

§ 24. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 255 af 20. juni 1972 om instruks for stævningsmænd og bekendtgørelse nr. 256 af 20. juni 1972 om forkyndelse.

Justitsministeriet, den 25. juni 2013

MORTEN BØDSKOV

/ Cristina A. Gulisano